

svobodo. Glejte tudi ta ogenj, ta notranja centralna peč pomaga razgrevati skorjo zemlje. Kdo ne uvidi, da je tudi to koristno in v soglasju z božjo čudovito modrostjo!

Zdaj pa nastopi zima, ta sivobradati, z ledenimi svečami okrašeni starec. Že njegova sapa, severnik, tako ostro zbada in žvižga, da prežene kaj kmalu vso gorkoto z zemeljskega površja. Zgornja plast zemlje zmrzuje, mraz se ujeda čedalje bolj v globino. Gorje ubogim rastlinam, koreninicam, semenom in klicam! Ali bodo ohranile življenje do pomladi?

Toda božja previdnost poskrbi o pravem času za primerno odejo. Bela je, lepa, snažna, čista in neoskrunjena. In kar je posebno važno: Ta zaščitna plast zemeljske odeje ne pusti, da bi odšlo le količkaj zemeljske toplote, ki jo proizvajajo notranja centrala. Hvala Bogu, drugače bi se marsikaj uničilo in pokončalo!

Tako! Zdaj pa lahko napišete domačo nalogo o ljubem, belem snegu — in o božji Previdnosti!

—ž

Pesmi v mladem vrbju.

*Kdor ne ve še, naj prisluhne:
pesmi zvonkih brez števila
božja roka je v vrbovje
mlado ob potoku skrila.*

*Pesmi te so čudno lepe.
Nekatere so vesele,
kakor da ves svet bi rade
z žametno roko objele.*

*Druge pesmi so otožne
kakor slavčkovo ihtenje,
a iz vseh odmeva mladih
src veliko hrepenenje.*

*Kómu pa vrbovje mlado
s svojo pesmijo postreže?
Vsakemu, ki v njem piščalko
s spretno roko si ureže.*

Mirko Kunčič.

Dedova pipa.

Deda bi rad posnemal. — To je dobro, da je pipa mrzla, drugače bi bilo joj!